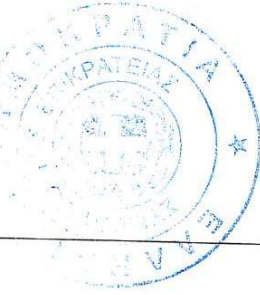

Κ.Λ. (m)

Αριθμός 1253/2021

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 24 Μαΐου 2021, με την εξής σύνθεση: Ι. Γράβαρης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του ΣΤ΄ Τμήματος, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Μαρίνου, Σύμβουλοι, Γ. Ζιάμος, Μ. Γκάνα, Πάρεδροι. Γραμματέας η Αικ. Ρίπη.

Για να δικάσει την από 31 Οκτωβρίου 2017 αίτηση:

της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα 1Α και Πατησίων 70), η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Ρεγγίνα Καρρά (Α.Μ. 19836), που την διόρισε με πληρεξούσιο και η οποία κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4509/2017, περί μη εμφανισιώς της,

κατά των: 1. Κωνσταντίνου Χειλαδάκη, και των εταιρειών συμφερόντων του: 2. εταιρείας με την επωνυμία «ΒΙΟΠΡΟΦΑΛ ΑΕΒΕ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ», 3. εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΚΟΡ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ» και 4. εταιρείας με την επωνυμία «ΧΥΤΑΛ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», οι οποίοι δεν παρέστησαν.

Με την αίτηση αυτή η αναιρεσείουσα Επιτροπή, επιδιώκει να αναρθεί η υπ' αριθμ. 4163/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Γκάνα.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

./.

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, η οποία ασκήθηκε κατά τον νόμο χωρίς καταβολή παραβόλου, ζητείται η ανάρτηση της 4163/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

2. Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στις 27-11-1998 υποβλήθηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού η με αριθμό 2017/27-11-1998 "καταγγελία - αίτηση" σε βάρος της «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Β.Ε.Α.Ε.» (στο εξής ΑτΕ), με αίτημα αφενός μεν «να μην επιτραπεί η εξαγορά επιπλέον μετοχών ύψους 8% της εταιρίας ΕΠΑΛΜΕ από την ΑτΕ [και] να ακυρωθεί η μέχρι τότε συμμετοχή της ΑτΕ στην ΕΠΑΛΜΕ», αφετέρου δε «να ληφθούν τα προσήκοντα μέτρα και να απειληθούν κυρώσεις κατά της ΑτΕ προς διαμόρφωση των πωλητηρίων συμβάσεών της με τους πελάτες της στην Ελλάδα», διότι, σύμφωνα με την καταγγελία, και κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στην αναιρεσιβαλλόμενη, η ΑτΕ προέβαινε σε πρακτικές κατάχρησης της δεσπόζουσας θέσης που κατείχε στην ελληνική αγορά. Ως προς το σκέλος της συγκέντρωσης, η Επιτροπή Ανταγωνισμού είχε ήδη επιτρέψει τη συγκέντρωση αυτή (πράξεις 44/1996 και 52/1997) και, μετ' ακύρωση των σχετικών πράξεων κρίθηκε και πάλι τελεσιδικώς ότι δεν συνέτρεχε λόγος απαγόρευσής της (πράξη της Επιτροπής 36/11/1999, επικυρωθείσα με την 77/2014 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών). Ως προς το σκέλος της καταγγελίας για αντι-ανταγωνιστική συμπεριφορά, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, μετά από πολυετή διαδικασία διερεύνησης, εξέδωσε την 604/2015 απόφαση, με την οποία απέρριψε μεν, μεταξύ άλλων, τις αιτιάσεις περί επιβολής αποκλειστικότητας με όχημα την εταιρεία ΕΠΑΛΜΕ και αδικαιολόγητης διακοπής εφοδιασμού των εταιριών ΒΙΟΠΡΟΦΑΛ ΑΕ και ΑΛΚΟΡ ΑΕ, διαπίστωσε όμως παραβίαση των άρθρων 2 του ν. 703/1977 (πλέον Ν. 3959/2011) και 102 ΣΛΕΕ λόγω επιβολής μη εύλογου όρου στις συμβάσεις προμήθειας με τους διεαστές που αφορά στην απαγόρευση μεταπώλησης εμπορευμάτων· πλην όμως

δεν έκρινε σκόπιμη την επιβολή κύρωσης. Κατά της απόφασης αυτής άσκησαν προσφυγή οι καταγγέλλοντες (ήδη αναιρεσιβλητοι), καθ' ό μέρος είχε με αυτήν απορριφθεί η καταγγελία τους. Στη δίκη παρενέβη υπέρ της Επιτροπής η εταιρεία ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΑΕ. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, της απόφασης ΣΤΕ 1976/2015, το δικάσαν εφετείο έκρινε ότι, ελλείψει ειδικής ρύθμισης, είναι κατ' αναλογία εφαρμοστέοι οι κανόνες παραγραφής του Κανονισμού 2988/74 και, δεδομένου ότι εν προκειμένω μεταξύ της παύσης της αποδιδόμενης παραβίασης (30.8.2000) και της έναρξης διερεύνησης της υπόθεσης (26.10.2005) είχε παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας, η δε επίδικη πράξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού εκδόθηκε πολύ πέραν της δεκαετίας, η εξουσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού να διαπιστώσει τη σχετική παράβαση και να επιβάλει κυρώσεις είχε παραγραφεί. Με βάση τα παραπάνω, το δικάσαν δικαστήριο έκρινε ότι ορθώς αν και με άλλη αιτιολογία απορρίφθηκε η καταγγελία και, συνακόλουθα, απέρριψε την προσφυγή. Με την κρινόμενη αίτηση η αναιρεσείουσα Επιτροπή ζητεί ήδη την ανάρτηση ως άνω 4163/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ισχυριζόμενη ότι έχει έννομο συμφέρον προς τούτο, διότι βλάπτεται από την κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης επί του ζητήματος της παραγραφής της εξουσίας της να διαπιστώνει παραβάσεις και να επιβάλλει κυρώσεις και πρόστιμα.

3. Επειδή, στο άρθρο 53 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) ορίζεται ότι «[...] Δικαίωμα να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως έχει κάθε διάδικος που μετέσχε στην ουσιαστική δίκη, κατά την οποία έχει εκδοθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και έχει ηττηθεί εν όλω ή εν μέρει. Το δικαίωμα αυτό έχει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον το δικαιολογεί έννομο συμφέρον». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, έννομο συμφέρον να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως έχει και ο νικήσας διάδικος, εφόσον βλάπτεται από τις αιτιολογίες της προσβαλλόμενης απόφασης (ΣΤΕ 1381/2016, 125/2013, 4748/2012, 1701-7/2011 κ.ά.). Η βλάβη αυτή,

/.

η ανάδειξη και ο ακριβής προσδιορισμός της οποίας βαρύνει τον διάδικο που την επικαλείται (ΣτΕ 1953/2013, 754/2012, 525/2011), πρέπει να προκαλείται στο πλαίσιο της συγκεκριμένης ή τυχόν άλλης συναφούς διαφοράς, συναπτόμενης προς την έκδοση της ένδικης πράξης (πρβλ. ΣτΕ 1913/2011 7μ., 2350/2018, 1381/2016, 101, 1662-3/2014, 125/2013, 4748/2012, 1701-7/2011).

4. Επειδή, όπως έχει ήδη εκτεθεί, η αναιρεσείουσα Επιτροπή, η οποία υπήρξε νικήσασα διάδικος στη δίκη ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, ισχυρίζεται ότι έχει «προφανές έννομο συμφέρον» για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης, διότι η απόρριψη της προσφυγής του αναιρεσιβλήτου λόγω παραγραφής της εξουσίας της να διαπιστώνει παραβάσεις ή να επιβάλλει κυρώσεις και πρόστιμα, αντίθετα με όσα προβλέπονται στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 50 παρ. 6 του ν. 3959/2011, κατ' ανάλογη εφαρμογή του Κανονισμού 2988/74, «βλάπτεται τα συμφέροντά της». Με το δε κατατεθέν μετά τη συζήτηση υπόμνημά της, ισχυρίζεται, ως προς το έννομο συμφέρον της, ότι, αν η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραμείνει «και δημιουργήσει δεδικασμένο», θα έχει «εξαιρετικά σοβαρές επιπτώσεις στην ομαλή λειτουργία της», ως εκ της αποστολής της, που είναι η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, η οποία εξασφαλίζεται μέσω της εξουσίας της να διαπιστώνει παραβάσεις που τελέστηκαν κατά το παρελθόν, έστω και χωρίς την επιβολή προστίμου, καθώς επίσης ότι θα δημιουργηθεί, επί βλάβη του δημοσίου συμφέροντος, «η πεποίθηση στην αγορά ότι ανταγωνιστικές συμπεριφορές [...] παραμένουν ανέλεγκτες». Με τους ισχυρισμούς όμως, αυτούς, και εν όψει του ως άνω ιστορικού της υποθέσεως, δεν αναδεικνύεται βλάβη, την οποία να υφίσταται η αναιρεσείουσα Επιτροπή, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης ή άλλης συναφούς διαφοράς συναπτόμενης προς την έκδοση της ένδικης 604/2015 πράξης, από την ως άνω κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία τελικώς απορρίφθηκε η προσφυγή των αναιρεσιβλήτων. Το δε γενικό ενδιαφέρον

Αριθμός 1253/2021

-5-

της Επιτροπής για την επίλυση του προαναφερθέντος νομικού ζητήματος σχετικά με την παραγραφή της εξουσίας της να διαπιστώνει παραβάσεις, κατά τρόπο αντίθετο προς τα κριθέντα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεν θεμελιώνει, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, βλάβη που να δικαιολογεί την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως εκ μέρους του νικήσαντος διαδίκου (πρβλ. ΣΤΕ 1662-1663/2014). Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση ασκείται χωρίς έννομο συμφέρον από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και είναι, για τον λόγο προεχόντως αυτό, απορριπτέα ως απαράδεκτη.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

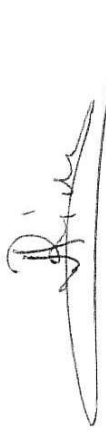
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 31 Μαΐου 2021 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 6ης Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους.

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος

I. Β. Γράβαρης

Η Γραμματέας

Αικ. Ρίπη

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αριθμ. 1911/.....2022

./.

Θεωρείθηκε
23.12.2021